

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

REDACTIE: HOOFDREDACTEUR: J. DE RANITZ; GRIFFIER: F. J. HULSHOFF-POL; REDACTEUREN: H. I. DA COSTA, J. H. VAN HOLTHE TOT ECHTEN, W. HUYGENS, A. E. TEN BROEKE, A. E. LINDO
VERSCHIJNT DES VRIJDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H.D.S.C. f4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f0.25

ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
8e JAARGANG VRIJDAG 22 JANUARI 1932 8 BLZ. No. 16

'T STOEPJE

„IN 'T CORPS IS DE IDIOOT THANS TROEF.”

A. A. v. A. op 18 Dec. 1931.

In de twee laatste nummers van „de Spiegel” komen redactionele artikelen voor met bedoelingen, waaromtrent men volledig in 't duister tast. Het is niet duidelijk of de schrijver ernstig of wel „grappig” heeft willen zijn. Men kan vermoeden, dat de redactie of de hoofdredacteur zijn eigen belang heeft willen dienen, door copie uit die artikelen te slaan. Mocht deze veronderstelling juist zijn, dan is de hoop volkomen ijdel, want geen ernstig noch grappig mensch zal op slechte ernst of beate grappen antwoorden. Hij zal hoogstens in zich zelf mopperen, dat „de Spiegel” rotzooi is en dat de schrijvers vervelend zijn. En na de vorige week stilletjes kwaad gesproken te hebben, terwijl de Redactie ondertusschen van kwaad tot erger vervallen is, wil ik deze week aan uwe voeten boudeeren, Redactie:

Het is Uw goed recht de schrijflust Uwer lezers te prikkelen, zodoende die trage massa, die ieder jaar maar weer ons hoopvol Corps vormt, tot activiteit (in ethische kringen „zelfwerkzaamheid” genoemd) te brengen. Gij brengt daarmee de Spiegel immers in de volle belangstelling en zodoende tot bloei, enz., enz., allemaal bekende en door iedereen gerespecteerde handelingen van een Redactie. En in 't algemeen kan een Redactie vrij beschikken over den vorm, waarin zij replieken wil uitlokken. Hierbij is in wezen de eene vorm niet beter dan de andere, indien zij door de schrijvers met bekwaamheid gehanteerd wordt. Maar zoodra een redactie zich bedient van een vorm, die haar te machtig is, die zij niet dan gebrekkig kan vullen, dan maakt zij zich belachelijk. Dit zich zelf belachelijk maken zou niet zoo erg zijn (immers het is niet uitgesloten, dat men zich voortreffelijk onsterfelijk belachelijk kan maken) wanneer het eventueel doel in zichzelf was, maar wanneer een redactie met een artikelenreeks het voornemen koestert „de Spiegel” nader tot het Corps te brengen, zodoende actieve belangstelling te verwekken en het daardoor zelf wat makkelijker te verkrijgen, dan is een methode, die onfeilbaar leidt tot grof belachelijk maken der Redactie zelf, deerniswekkend en ernstig af te keuren.

In zoo'n omstandigheid verkeert de huidige redactie door haar vormeloze uitpattingen naar aanleiding van de diës der Technische Hoogeschool. Ik kan de indruk niet van mij afzetten, dat het eerste artikel vrij ernstig bedoeld is, het

tweede daarentegen als compensatie tegen te groote ernst, al weer grappig van opzet is. En door deze laffe tweeslachtigheid zijn beide artikelen veroordeeld.

De huidige redactie vond als een soort erfenis van de nu vorige generatie aanwezig de niet-ernstige vorm. Zij heeft deze stijl domweg aanvaard, zonder zich over de oorsprong ervan rekenschap gegeven te hebben, en zonder zich afgevraagd te hebben, of haar deze stijl past. Zij heeft de bloote eigendom en den inboedel overgenomen en gedaan, alsof de erven zomaar voor den voormaligen eigenaar van de zaak kunnen spelen. Dat deze overname van den boedel zoo ondershands geschiedde, heeft een tragische oorzaak. Want de gretigheid, waarmede de oude zaak overgenomen en voortgezet wordt, komt voort uit onmacht een ernstig woord te schrijven. Deze impotentie verschuilt zich achter het niet-ernstig woord, dat door het niet-ernstig karakter ervan tot grap geproclameerd wordt en als zoodanig te verdedigen is, waardoor de onmachtige schrijvers beveiligd zijn. Hiernaast kan men een dwaze angst opmerken, ziekelijk in zijn extravagantie, om een enkel woord neer te schrijven, dat gemeend zou zijn, waardoor menschen, waarbij grappen niet erg van harte gaan, door valsche schaamte genoopt zijn, hun gemeente bedoelingen door een grappige vorm, gedeeltelijk ongedaan te maken. Zodoende komt men tot stumperige artikeltjes, die door hun gebrek aan durf niet te lezen zijn.

Het ware beter, dat de Redactie eens tot een goed begrip en kennis van het huidige Corps kwam, dan maar voort te gaan op platgetreden paden door misselijke nonsens op te schrijven. Het ware beter, dat de Redactie eens een balans opmaakte van haar en haar lezerskring, dat zij tot de overtuiging kwam, dat zij zich in wezen niet onderscheidt van het vormeloze grauw der gemiddelde Corpsbroeders, zoodat een hautain-grappige toon haar misstaat en haar ridicul maakt.

Een ernstig besef, dat het Corps ver van grappig is, integendeel een onmachtig, incapabel groepje van menschen, die zich alleen door de wijze van bierdrinken nog van knorren kunnen onderscheiden, zou een betere waarborg voor de toekomst van het D.S.C. zijn, dan het omhoog houden en het als alleen zaligmakend prijzen van een stijl of vorm van een vorige generatie.

Een grondige zelfkennis scheidt de mogelijkheid zich op eigen, dus oorspronkelijke wijze te uiten en maakt aan het holle nabrallen van narigheden een eind.

Tenslotte is een helder inzicht in eigen grenzen, dus beperktheden, noodig om die grenzen te kunnen verwijden en te overschrijden, om zoo persoonlijk tot bredere ontwikkeling te geraken.

Maar genoeg, mijn boutade dreigt het karakter van een „tijdrede” aan te nemen.

Mijn groote bezwaar tegen de huidige toonaangevende figuren in „de Spiegel” is hun onoprechtheid, het niet met open kaart spelen, het maskeeren van eigen impotentie en domheid achter grappen, achter kolder, die slecht en vervelend is, omdat die kolder geen eigen uitdrukkingswijze is, maar een overgenomen vorm.

De beide redactioneele artikelen in dit nieuwe jaar verschenen, sloffen maar weer voort op het pad, dat langzaam aan even inhaerent is aan de Spiegel, als het lettertype, de hoofdes en zijn uitgever. Ze zijn slecht en schadelijk voor de Spiegel als kanker.

J. M. MATTHIJSSEN.

RUKT DER PLEËN DEUREN OPEN

A. A. v. A. op 18 Dec. 1932.

En gij allen, waarde lezers, die zoo weinig de moeilijkheden van een Spiegeluitgave kent, zult dadelijk de heer Matthijsen gelijk geven. Inderdaad, de heer Matthijsen geeft in bevattelijke woorden weer, wat mogelijk gij zelf ook over de Spiegel denkt. Alleen treft het ons pijnlijk, dat juist van één der eereleden, van wie toch wel verondersteld mag worden met de interne Spiegel-aangelegenheden bekend te zijn, dit schrijven moest komen. Moge dit artikel voor U waar schijnen, en oppervlakkig bekeken, kunnen wij ons dit zeer goed indenken, de redactie worden dingen verweten, die zeer zeker niet juist zijn.

Uw artikel werkt echter wèl zeer ontmoedigend door de niet door grappigheid bedekte leegte, waarmee ge noch het Corps, noch ons van nut zijt! Want waar gij toch de gang van zaken van zeer nabij kent, kunnen wij ons, wat U schrijft niet anders voorstellen als ontstaan te zijn uit een zucht tot schelden. Voor U bestaan er betere wegen, de door U vermeende fouten te bespreken. Wij ontkennen ten eenenmale, dat het wellicht mindere gehalte van den inhoud van de laatste nummers te wijten is aan geestelijke impotentie, de moeilijkheden waarmee wij te kampen hebben, zijn van geheel anderen aard.

Allicht zult gij ons toewerpen: „Waarom die slechte stukken?“ In de eerste plaats zijn de twee door U bedoelde redactioneelen toch in zekeren zin geen maatstaf voor het werk van de redactie. Wat het eerste artikel betreft, de zinsbouw mag veel te wenschen overlaten, het stuk is zeer ernstig bedoeld en draagt onze volle sympathie. Wij geven U echter volkomen toe, dat het volgende artikel beter achterwege had kunnen blijven, althans had het niet onder het hoofd Redactioneel mogen verschijnen. Wat echter gij schrijft over onze onoprechtheid, deze opmerking kunnen wij niet anders aanvaarden dan als een grove verdachtmaking.

En ons lijkt, dat elke redacteur zijn eigen tijd en werk als het beste ziet, wij zullen wel zoo bescheiden zijn, dit niet te denken. Maar wel dit: Gij weet de moeilijkheden, waarmee wij te kampen hebben en zeker heeft geen redactie ooit zoo'n moeilijke taak te vervullen gehad als wij thans en juist daarom komt vooral wat U in Uw besluit van Uw artikel beweert ons slechts als vooze scheldpartij voor.

Wij kunnen niet anders zeggen, dan dat Gij U, door ons op de U eigen boosaardige en afbrekende wijze in de rug aan te vallen, ons gesterkt hebt in de meening, dat Gij de Spiegel slechts gebruikt om Uw eigen-lob uit te trompetten. RED.

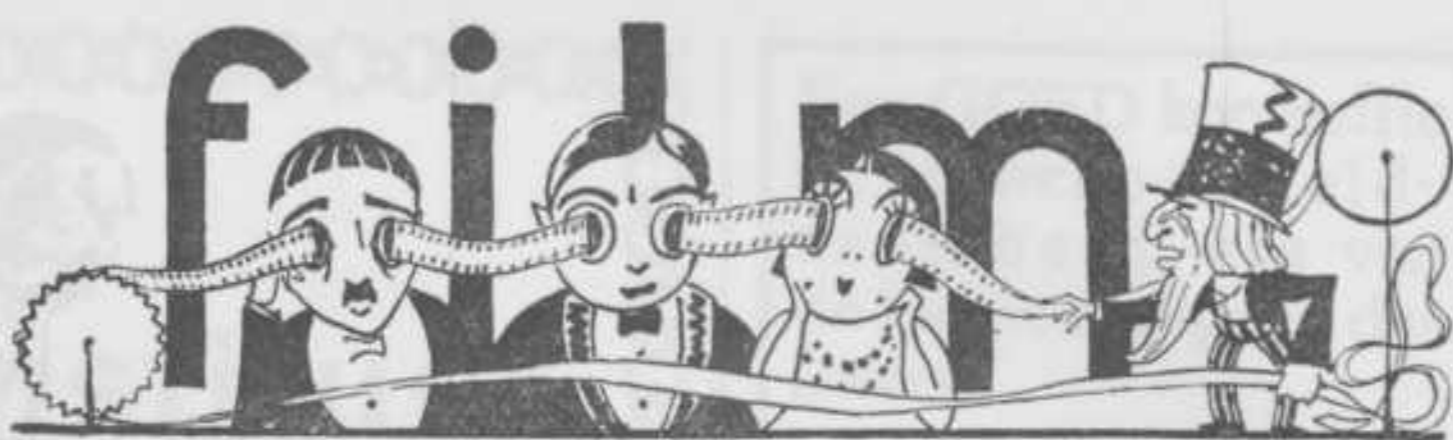

VEREENIGINGEN

STUDENTEN CAROUSSEL VEREENIGING.

In het kamp der beoefenaars van de hippische sporten werd door vooralsnog niet met name te noemen personen het initiatief genomen, een rondrit te maken langs de hoofdsteden van Europa. Bezocht zullen worden o. a. Brussel, Parijs, Weenen, Berlijn. De totaal afstand zal bedragen 4000 km, verdeeld over 120 dagen ('s avonds vrij). Het streven van de organisatoren is er op gericht, om de kosten tot een minimum te beperken; exclusief de verzorging van man en paard (voeding en onderdak) zijn deze begroot op gemiddeld f 2.50 per dag. De inschrijving sluit 1 April '32; de rit zal aanvangen op 4 Mei d. a. v. Een aantal bekende afstandsruiters schreven reeds in. We behoeven U slechts te noemen de bekende combinatie Symen met Sabalanda. Bij voldoende deelname zal de S.C.V. met een team inschrijven en aldus meedingen naar de equipeprijs.

Begrijpelijkerwijs is training gewenscht. In afwachting van een definitieve regeling zal wekelijksch geoefend worden. Den leden wordt aangeraden, hun viervoeters te betrekken uit de vermaarde renstal aan de Westvest te Delft. Toewijzing van paarden op Dinsdag 26 Januari a.s., om 17 ure. Nadere inlichtingen worden verstrekt door den Commissaris van het Bestuur der S.C.V.

DE MAN MET DE CAMERA, WOCHENMARKT IN BERLIN.

Het is niet dan met groote vreugde, dat wij de hernieuwde activiteit van het Dispuutgezelschap Vrije Studie begroeten, nu het na eenige maanden van inzichtzelf gekeerd mijmeren, ons weer zijn lezingen en Liga-films komt aanbieden. Mogelijk zal het hierdoor medewerken het interesse in kunst en wetenschap, ook buiten de studie om, gaande te houden en, wat zeer noodig is, bij velen aan te wakkeren.

Wanneer de films van de avant-garde hier in den lande geïntroduceerd worden, vinden zij een staf van welwillende beoordeelaars, die een paar dozijn cliché-termen hebben uitgevonden van een voor den leek weinig begrijpelijke strekking. Eén van de meest in zwang zijnde uitdrukkingen daarvan, „het filmisch oog“, waarvan nog niet uitgemaakt is, wat voor oog dit precies is, vormt het kernpunt van de films, die wij Maandagavond in de Roxy-bioscoop te zien kregen. Verder zagen wij veel bewegingsdynamiek, werden ontroerd door de wonder-schoone visie van den kunstenaar op straathonden, markt-verkoopsters, barende en stervende moeders.

Toch zou het schaamteloos ondankbaar zijn, wanneer wij de inzichten, die deze vooraanstaande Liga-kritici ons gaven, volkomen negeerden en wat leuterden over de afwezigheid van een intrige of iets wat het geheel te samen zou kunnen binden. Het verwijt, dat deze eindeloze reeks van voorvallen uit het dagelijksch leven, dikwijls in een reeks technisch zeer goede, maar ordinair aandoende plaatjes ontaard, zou een miskennis van de waarde van het filmisch oog genoemd worden, daar al wat dit oog ziet, een mogelijkheid tot schoonheid in zich bergt.

Maar laat ons niet langer smalen op mogelijke overdrijvingen van de filmkritiek, die toch ook als een reclamemiddel dienst moet doen. Wij staan er ten slotte anders tegenover en beoordeelen meestal het resultaat naar het aantal factoren dat ons persoonlijk treft.

DELFTSCHE STUDENTEN AEROCLUB.

Op Dinsdag 19 Januari hield Dr. Ir. H. J. van der Maas voor de Delftsche Studenten Aeroclub een verhandeling over de verschillende factoren die de nuttigste snelheid voor een vliegtuig bepalen, en besprak de meteorologie in zooverre deze bij het zweefvliegen in toepassing moet worden gebracht. Deze lezing zal worden gevolgd door eenige andere, welke op de Dinsdagen 26 Januari en 2 Februari zullen plaats hebben, wederom op de Bibliotheek der Societeit Phoenix des avonds ten acht ure. Elk dezer lezingen staat op zich zelf, en kan gevolgd worden zonder de vorige te hebben bijgewoond; tezamen vormen zij een cursus, zoowel voor de vliegende als ook voor de andere leden van groot belang, daar zij vele vragen welke zich op het gebied der luchtvaart voordoen, behandelen, en een beter inzicht in de technische zijde van het vliegen verschaffen.

De cursus wordt verduidelijkt door het projecteeren van teekeningen en foto's, waarbij ook een film van de Rijksstudiedienst voor de Luchtvaart zal worden vertoond. Een der beide volgende avonden zullen ook de verschillende moeilijkheden worden besproken, welke zich bij het maken van lange afstandsvluchten voordoen.

N. T. LAMBRECHTSEN, *Secretaris.*

NAAR IJSLAND.

Prof. Dr. A. G. van Hamel te Utrecht maakt de Nederlandsche studenten erop opmerkzaam, dat voor hen gelegenheid bestaat naar IJsland te gaan. Onkosten f 135.

De studenten zullen op de boerderijen ingedeeld worden en diensten ten plattelande moeten bewijzen. Zij ontvangen geen geldelijk loon, maar kost en inwoning. Prof. van Hamel merkt verder op: dat alle IJslanders even beschaafd zijn, zoodat er geen sociale verschillen zijn, dat men niet moet beginnen met zich meer te voelen dan een boerenknecht (er is bovendien alle kans, dat deze het gymnasium bezocht heeft), dat er geen Katholieke kerk is buiten Reikjavik. Hoofdbezigheid is hooien. Nadere inlichtingen bij Prof. van Hamel te Utrecht.

Men kan bovendien Zondags een IJslandsch paardje ter leen vragen en over dalen, geisers en vulkanen jagen. Opgeven voor 15 Februari.

Tijdens de voorstelling kregen wij twee films te zien, die beiden vertegenwoordigers waren van de nieuwe richting, waarbij geen ensceenering gebruikt wordt, maar de film-artiest de straat op gaat en vastlegt al wat hem treft. Zijn visie op de gebeurtenissen van het dagelijksch leven is waarde-bepalend.

Uiteraard hebben deze films veel overeenkomst met het journaal en dat was ook het meest sprekend bij „Wochenmarkt in Berlin“, waarin op dikwijls amusante wijze deze eenvoudige gebeurtenis werd vastgelegd. De compositie tezamen met een goede techniek, maakte deze film in zijn soort tot een zeer zienswaardig geheel.

In „De man met de camera“ van Dziga Wertof is deze methode nog verder doorgevoerd. Hier is iedere band die het geheel tezamen zou kunnen binden, versmaad en blijft slechts de filmartiest als middelpunt over. Hij toont ons het leven van de groote stad en in bonte afwisseling trekken de beelden aan ons oog voorbij: trams achter elkaar, door elkaar, boven elkaar, fietsers, auto's, winkelatalages en fabrieken, fragmenten uit het leven der menschen, slechts in hun opeenvolging zoo nu en dan door een humoristische analogie verbonden. De man met de camera klimt op fabrieksschoorsteenen, ligt onder treinen, jaagt in een auto door de straten, om op talloze wijzen de tafereeltjes vast te leggen, die het leven hem biedt. Hij zelf vormt het centrum te midden van de veelheid van vormen en het is zijn humoristische kijk op de dingen van het dagelijksch leven, de schilderachtigheid zijner opnamen, de tegenstellingen, die de macht hebben ons het leven van de groote stad intens te doen meevoelen. Maar niet alleen het leven van de stad, ook hijzelf speelt mee, niet als toevallige figuur, maar als de kern van het geheel en dit is het, wat deze film tot een zeer zuivere uitbeelding van een essentieel bestanddeel van de tijdgeest maakt.

De aanschouwing van het leven, gepaard gaande aan een uiterst ver doorgevoerde zelfbeschouwing, zou men het overbewustzijn van de moderne mensch kunnen noemen. De centralisatie van het eigen ik, dat na zich los te hebben gemaakt van godsdienst, moraal en traditie, heeft zich gesplitst in twee deelen, waarvan het eerste gedeelte, het andere, geheel daarvan los ziet leven en handelen.

De man met de camera is onuitputtelijk in het zoeken naar steeds nieuwe gezichtspunten, om het leven vast te leggen, daarom waagt hij zich op torens en bergtoppen, onbevreesd en in het volle vertrouwen, steeds nieuwe mogelijkheden te

vinden iets van het wezen der dingen vast te leggen. De moderne mensch heeft het geloof in de objectieve waarheid verloren, maar kan niet wanhopen aan de mogelijkheid de begrensheid van zijn eigen ik te doorbreken, omdat dat het einde van zijn leven zou beteekenen.

Dit schijnt de analogie, die deze film tot een uiting specifiek voor deze tijd stempelen. De filmkritiek heeft het nieuwe in deze film zeer geroemd en dit nieuwe zou aan te duiden zijn door de volkomen scheiding tusschen film en tooneel, de nieuwe methode en uiterst geraffineerde techniek. Nu hebben deze nieuwe vondsten hun waarde, maar de film als geheel miste de bewogenheid, die haar beelden in de herinnering doet blijven voortleven. Nog een bezwaar is er, dat ons van het hart moet. De overdaad aan foto's uit de wereld der techniek maakt duizelig en begint te vervelen. Slechts doordat deze film van ouder datum is, kan men haar hiervan geen verwijt maken.

Nadat Wertof radikaal met de Hollywood-romantiek van maannachten, filmheldinnen en moordgeschiedenissen, gebroken had en zelfs zoover was gegaan de intrige uit zijn film te weren, stond hij open voor de nieuwe romantiek van deze tijd, de verheerlijking der techniek.

Deze nieuwe god wordt aanbeden in de fabrieken, waar de raderen wentelen met steeds grooter snelheid, de wagentjes gevuld met kolen langs honderden meters lange zweefbanen door de lucht glijden. Daar klinkt het lied van de mechanisatie, dat niet overstemd kan worden door de internationale, het droombeeld van het paradijs op aarde in de naaste toekomst. Resumeerende kunnen wij deze film dus alleen waardeeren om zijn somtijds treffende photo's en nieuwe methode, maar het geheel is ons inziens, te onsamenhangend en de beelden neigen te veel naar het ordinaire, om een volmondig goed uit te spreken.

v. H. t. E.

MESTVAALT

ADRESVERANDERING.

J. P. Bruynzeel, Voorstraat 38.

RUYS & CO.

Expeditieuren

Spoorbiljetten
naar alle landen

Indië-
Passages

Assurantien

OUDE DELFT 229/31
TELEF. 1641

B. VETH & CO.

Een Schoen gevormd in overeenstemming met den
natuurlijken voet, is in staat een vasten gang te
bewerkstelligen.

Archshoes en Welfschoenen

Ned. Octrooi 4466

Voldoen aan alle eischen!!!

Eenigst adres: **CHOORSTRAAT 26 - TELEF. 1247**

De Arch- en Welfschoenspecialist

Betrekt Uw melk en melkproducten van de

Delftsche Melkinrichting

DIRKLANGESTRAAT 66-70

TELEFOON No. 42

UITSLUITEND PRIMA KWALITEIT
Streng toezicht over de melk op
eigen laboratorium. Gerechtigd tot
het voeren van het Rijksbotermerk

ARTISTIEKE
BLOEMBINDERIJ

„FLORAL ART“

FIRMA
GEBR. VANDER VALK

HOUTTUINEN 18-24a - DELFT
TELEF. 980 - POSTGIRO 121830

LAAT UW
VEREENIGINGSDRUKWERK
STEEDS VERVAARDIGEN BIJ
de drukkerij van:

De Spiegel

Elke order wordt direct gereed gemaakt.

STETSON
HOEDEN

NIEUWE
COLLECTIE

W. Croon

TELEFOON 484
PEPERSTRAAT 7

**Delftsche
Fotohandel**

Fred. Alex Albers - Peperstraat 15

Groote sorteering CAMERA'S
— tegen laagste prijzen —
Ontwikkelen en afdrukken
— tegen billijk tarief —

Vakkundige behandeling

**PATISSIER CUISINIER
J.J. VAN GILS**

FA. GUSSENHOVEN
BINNENWATERSLOOT 30

EEN ZEER
GOED ADRES
VOOR ALLES OP
GEBIED VAN
BANKETBAKKERIJ
EN KOKERIJ

BONBONS
TEL. 18 TEL. 18

H. H. STUDENTEN

UW MAGAZIJN VOOR
ROOKARTIKELEN
SCHRIJFEN TEEKEN-
BEHOEFTE IS

ROTTERDAMSCH WEG 4

TEVENS POSTAGENT

L. PENNING
D E L F T

N.V. BROUWERIJ

D'ORANJEBOOM
OPGERICHT 1671
ROTTERDAM

2 1/2 eeuw ervaring
garandeert U prima
bier.

G. DE BRUIJN
KAPPER D.S.C.

**Dames- en
Heerenkapper**

OUDE DELFT 74
TELEFOON 641

„HERMETA“
Speciaal Magazijn in
Kousen - Sokken
Handschoenen en
„Ribana“ tricotages

Pyramid

Heeren en Dames-Zakdoeken

STOPPAGE

van kousen en sokken voor
Dames en Heeren Studenten

NIEUWSTRAAT 7

TELEFOON 1599

ALPINA HORLOGES

UITSLUITEND BETERE
UURWERKEN

BIJ

Fa. van der SCHOOT

HIPPOLYTUSBUURT 13 — TELEFOON No. 599
EERSTE KLAS REPARATIE INRICHTING

Chemicalien. Verpakte geneesmiddelen.
Verbandstoffen. Ziekenverplegings- en
Toiletartikelen. Eau de Cologne.

Drogisterij „DE VIJZEL“

Markt 10 B. F. VAN MIERLO

Weet U

dat

W. G. v. d. Ham

OOSTEINDE 165, TELEF. 885
OUDE DELFT 111, TELEF. 157
FREDERIK HENDRIKSTR. 9

uitsluitend eerste kwa-
liteit tegen billijken prijs
levert zoals

Zalm vanaf 27ct p. bl.

Sardines „ 16 „ p. bl.

Roomkaasjes 55ct p. st.

gr. bl. Pilschards 26 ct

Onze fijne vleeschwaren zijn

wederom in prijs verlaagd

Aanbevelend

W. G. van der Ham

Bestellingen worden aan huis bezorgd

Een goed adres

voor

Huisschilder

en

Glazenmaker

is

D.v.Noortwijk
Markt 66a - Delft

VAK- EN STUDIEBOEKEN

TEEKENBENODIGDHEDEN

BIJ

TECHNISCHE BOEKHANDEL

J. D. HEINECKEN

HIPPOLYTUSBUURT 4

**ZEISS
PUNKTAL**

SPECIAL ADRES
VOOR

OPTIEK

OPTICIEN

FRANS H. DE WOLFF

Alléén PEPPERSTRAAT 9
TELEFOON 936.

TECHN-HOOGESCHOOL

Prof. dr. ir. J. Böeseken zal op 17 October 1932 25 jaar als hoogleeraar aan de Technische Hoogeschool zijn verbonden. Op 16 October 1907 hield hij zijne openingsrede, getiteld: „Wisselwerkingen tusschen wetenschappelijk onderzoek en de organisch-chemische techniek.”

De promotie tot doctor in de Technische Wetenschap van den Heer Ir. A. T. Küchlin op 14 dezer geschiedde met lof.

Prof. dr. F. E. C. Scheffer zal zijn colleges als volgt hervatten: Woensdag 20 Januari, 1e en 2e jaar. — Woensdag 27 Januari, 5e jaar.

Prof. ir. J. G. Wattjes maakt bekend, dat hij tot nader aankondiging verhinderd is college te geven.

Lector Dr. G. Meyer zal zijn colleges hervatten op Vrijdag 29 Januari 1932.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Werktuigkundig Ingenieur: J. C. Heine, P. J. K. Missel, J. D. Stuurman.

Commissie voor practisch werken.

Hiermede wordt bekend gemaakt aan studenten W, S en E (alléén E1 en E2), die gedurende de zomervacantie 1932 wenschen practisch te werken, dat zij zich schriftelijk bij bovengenoemde Commissie moeten aanmelden, gedurende den tijd: 1 Februari—1 April 1932, en wel voor studenten: W1, W2, W3, W4, W5; S1, S2; E1, E2 bij prof. ir. A. J. ter Linden, Geb. W. en S. S3, S4 bij prof. ir. C. M. van Wijngaarden, Geb. W. en S.

REPETITOREN

ELECTROTECHNIEK bij Ir. Ch. L. van Weynsbergen assistent T.H., Choorstraat 49.

NATUURKUNDE EN THERMODYNAMICA bij Dr. W. Mander-sloot, Gevers Deynootweg 135, Scheveningen, Telefoon 555892.

STENOGRAFIE NEDERLANDSCH, MODERNE EN KLASSIEKE TALEN, MACHINESCHRIJVEN bij A. van Oel, Hugo de Grootstraat 65, Delft.

THEORETISCHE ELECTRICITEITSLEER, NATUURKUNDE, THERMODYNAMICA (de Natuurkunde, indien gewenscht, met proeven) bij Dr. U. Ph. Lely, Leeraar Natuurkunde, van Blankenburgstr. 17, den Haag, Tel. 335740.

TOEGEPASTE MECHANICA, MECHANICA VAN GROND VOOR C. EN B. bij Ir. F. A. Marinke, Ass. T.H. Nieuwe Plantage 10, Delft.

WISKUNDE, ALG. en BIZ. NATUURKUNDE, THERMODYNAMICA, KL. VIERKANTEN, HYDRAULICA, MECHANICA, BOUWKUNDE, THEORIE van MAXWELL, WISSELSTROOM-THEORIE, ELECTROTECHNIEK bij O. Donker, Nieuwelaan 40, Delft

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij A. Th. Sedee, Leeraar Gymnasium, Waalsdorperweg 37, den Haag, tel. 775264. (Van station H.S.M. te bereiken met buslijn R.)

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T. H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE, NATUURKUNDE, THERMODYNAMICA, THEORETISCHE MECHANICA EN KINEMATICA bij Ir. J. Kropveld, w. i. en cand. wis- en natuurk., de Vliegerstraat 32b, Rotterdam.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE, THEORETISCHE MECHANICA en KINEMATICA bij Dr. M. Scheffer, redacteur van de rubrieken Vraagstukken en Oplossingen in „Christiaan Huygens”, Thomsonlaan 245, Den Haag, Telefoon 332775.

Aanvragen na 1 April 1932 ingekomen, kunnen niet in behandeling worden genomen.

Gedrukte formulieren voor deze aanmelding zijn verkrijgbaar in de Afdeulingsboekerij Werktuigbouw van het Gebouw W. en S. waar tevens ter inzage ligt een lijst van fabrieken en bedrijven.

De aanmelding voor varen als tijdelijk assistent-machinist, wordt met ingang van 15 Februari 1932 gesloten. (Alleen voor W3, W4 en W5.

De Commissie voor practisch werken op het gebied van Werktuig- en Scheepsbouw en Electrotechniek zorgt uitsluitend voor plaatsing in Nederland.

Gelegenheid tot practisch werken in het buitenland is (voor zoover het Werktuig- en Scheepsbouw betreft) in enkele gevallen mogelijk door bemiddeling van eenige hoogleeraren, welke over één of meerdere plaatsen in buitenlandsche bedrijven beschikken. Hiervoor wende men zich tot Prof. Landberg.

Rijksmuseum van Oudheden te Leiden.

Archaeologische lezingen en cursussen. — Avondlezingen.

26 Januari, Dr. J. H. Holwerda: Op zoek naar Lugdunum Batavorum.

9 Februari, J. Breuer (Attaché aux Musées Royaux du Cinquante-naire, Bruxelles): Fouilles archéologiques en Belgique.

23 Februari, Mej. J. P. J. Brants: Archeologische vondsten uit den laatsten tijd.

8 Maart, Dr. W. D. van Wijngaarden: Vorm en decoratie der Egyptische mummiekisten.

22 Maart, Drs. W. C. Braat: Oudheidkundige vondsten in de Wieringermeer.

Zij, die één of meer lezingen wenschen bij te wonen, gelieven zich daartoe op te geven vóór 22 Januari a.s., hetzij schriftelijk bij de Directie of door hun naam te teekenen op de daartoe bij den Museumportier gereed liggende lijst, onder bijvoeging of betaling van f 1.— per persoon voor onkosten (Postrekening 171035). Zij ontvangen dan tijdig voor elke lezing gratis een afzonderlijke toegangkaart.

Inschrijvingen voor de Najaars-lezingen 1931 zijn ook voor deze Voorjaars-lezingen 1932 geldig.

Commissie voor practisch werken.

Ondergeteekende maakt bekend, dat hij gedurende 5 weken in Februari en Maart een cursus zal leiden over: Microchemisch en microscopisch aantoonen van stoffen in levende planten en plantenproducten.

Een programma van deze cursus is op het aankondigingsbord van het Laboratorium voor Technische Botanie te vinden. In hoofdzaak handelt de cursus over het opsporen van typische anorganische en organische bestanddeelen in de plant met behulp van microchemische methoden.

De bedoeling is, dezen cursus drie keeren per week en wel gedurende 2 à 3 uur per keer te geven. De dagen en uren worden in overleg met de deelnemers vastgesteld, maar ondergeteekende deelt reeds thans mede, dat hij er de voorkeur aan zou geven, wanneer daarvoor één morgen, één middag en één avond werd gekozen.

De microscopen (voor zoover aanwezig) en de verdere utensiliën worden tegen een geringen waarborgsom ter beschikking van de deelnemers gesteld.

Deelnemers gelieven zich aan te melden bij de hoofdassistente van het Laboratorium, Mej. Dr. A. Sloep. Bij plaatsgebrek gaan deelnemers aan vorige cursussen voor, maar wanneer er voldoende plaatsen open zijn, worden ook personen, die geen dergelijke cursussen volgden, toegelaten.

VAN ITERSON.

VAKVEREENIGINGEN.

Electrotechnische Vereeniging.

Excursie naar Limburg en Aken op 3, 4 en 5 Februari 1932.

Het voorloopige programma vermeldt de bezichtiging van:

1e. Openluchtstation te Maastricht.

2e. Electrotechnisch Laboratorium van Prof. Rogowski (T.H.) te Aken.

3e. Machinenfabriek der „Garbe-Lahmeyer A.G.”

4e. Bovengrondsche werken van de Staatsmijn „Maurits”.

De kosten voor deelname aan de geheele excursie bedragen f 28.— per persoon; voor hen, die in het Zuiden wenschen te blijven en op eigen gelegenheid terug keeren, bedraagt deze prijs f 25.—.

Inteeken- en stortingslijst bij v. Viersen, Geb. v. Electro-techniek. Sluiting van de lijst op Maandag 1 Februari, 12 uur.

De tijd dringt.

Wij wachten met spanning op de geboorte van een nieuwe Heiland.

Helaas, de jaren zijn voorbij, dat spontaan werd gehoor gegeven aan een oproep zoals deze, en moeders van een fanatisch vuur bezielde, hun kinderen, zij het voorzien van alle denkbare gebreken en geestesstoornissen, kwamen aanbieden, om de eer strijdende tot Moeder Gods te worden verkoren.

Maar ach, wat willen wij nog? Ook wij dragen confectie-kleding, ook wij zijn uitgerust met gehuurde oogen, om te trachten vanaf deze plaats Uwe feilen te ontdekken, en om te hameren op Uwe steenharde hoofden.

Edoch, nog nimmer zijn de vonken, die uit Uw massieve schedels spatten door onze onverbiddelijke mokerslagen, van een voldoende sterkte geweest, eenige nog onberoerde snaren in ons te treffen, eenige nieuwe ideeën in ons te doen opkomen. Gij zijt niet de oorzaak, dat telkenmale hondenkrenge, die mij walging inboezemen, langs mijn raam komen drijven; noch laat gij de goud-gele blaren in het troebele water warrelen, nimmer ook hebt gij de sneeuw zich als een lijkwade laten spreiden over Delft. Van geen idiote kinderen zijt ge de verwekker geweest, enkelen Uwer slechts hebben de V.C.S.B. opgericht.

Maar ach nogmaals, wat willen wij?

Ook wij dragen de pilopakken van het vulgus, wij willen ons nu wel eveneens uitrusten met stijle haren, stalen brillietjes en ongeschoren baarden, zelfs zijn wij niet ongenegen, ons wederom op te geven als lid van Laga

En dit alles slechts:

Om U maar op Uw gemak te stellen.

Wij geven U nog een kans!!

Zijt **GIJ** de Heiland?

Ontmaskert hem!!

Want hij is als de slechtste duivel, zoolang ge hem niet kent.

L.

LITERAIRE KRONIEK

OPEN BRIEF AAN MIJN OUDERE VRIENDEN.

Een frisch, sprankelend bundeltje, waarin je de studenten-joligheid van het begin tot het einde proeft, vol van lieve herinneringen, kreeg ik in handen. Het heet: „Studenten-liederenboek van Groot-Nederland”, verzameld door F. R. Coers Frzn., uit Utrecht, je hebt natuurlijk van hem gehoord. Stel je eens voor, dat je afgestudeerd bent en je woont op een kaal, schamel kamertje. En uit verveling, armoede en kou ga je plotseling zingen. Dan ga je eerst terugdenken aan die heerlijke tijd, toen je nog enz. (invullen naar wensch). Dan pak je het liederenboek der Groot-Studenten en dan maar zingen; te beginnen met:

Ze gaan voorbij, die vijf studenten-jaren,
Ze gaan voorbij, ze keeren nooit weerom.
Ze gaan voorbij, die vijf studenten-jaren,
Ze gaan voorbij, ze keeren nooit weerom.

Nadat je stiekum blij bent minstens zeven studenten-jaren gehad te hebben, die echter evenmin terugkeeren, maar die je desnoods wel weerom kunt zien, kan je een aardige overgang bedenken naar het lied:

DELFTSCHE SCHOUW

Schraalhans, keukenmeester.

Praalhans leuk geweest. Er

is geen geld!

Schorsers lange lijst,

Ploerterijwaarts wijst.

Op centen geteld,

Centen,

Centen,

Afcenten.

Volksgaarkeuken voor studenten.

Op twee en vijftig Oude Delft

Eet men voor de helft.

N.V. opgeheven.

Waar het derde jaar gebleven?

Boterbrug opnieuw gevuld,

Gekken daar alleen geduld.

Door de adel

In het zadel,

St. Joris uit te kramen.

Didi-Janus samen

Wachter Koen erbij gekwakt,

Is tot stalknecht afgezakt.

LIMERICK.

Here was an old man called Gandhi,
Who went in a bar for a shandy.
He lifted his cloth,
To wipe off the froth,
And the bar-maid said: Blimey that; handy!

C.

Kraantje, kraantje, lek, lek, lek,

jenevertje, jenevertje.

Kraantje, kraantje, lek, lek, lek.

jenevertje, hoezee.

Hier is 't tragi-comisch element aanwezig, gezien je te arm bent zelfs voor een jenevertje, mooi zoo! 't Lied eindigt met typische studentenhumor, die je in godsnaam maar moet slikken:

totdat de doodsnik is gegeven,

en dan ben je van de rotzooi af.

Maar er zijn nog meer heerlijke herinneringen. En herinneringen kunnen overal komen en zijn, ook bij jou in je zielig ingenieurskamertje. Pas maar op vriend. Ja, ja, wat denk je van dit moment, toen je achter een boom stond of het vanaf een brugje deed? Luister:

Ik heb eens te veel gedronken,
politieman stond op zijn post; —
die maakte procesverbaal op,
dat heeft mij drie pegels gekost.

J. Versteeg uit Groningen heeft er muziek bij bedacht. Het woord pegels is niet van hem, dat is van een knor. Goed, maar je clubgenooten kerel. Pracht lui. Kom, een lied nietwaar:

Op de club, op de club,
drinken wij nu elk een drup.

En dan wordt je toch een beetje triest. Zoo, eventjes zwak zijn hè. Je bent ook alleen vriend. Het is niet erg. Kom, zing maar:

„Zeg, kwezelken, wilde gij dansen?

Ik zal U geven een ei.”

Hier kan je eventjes fijn begrijpend lachen, omdat het kwezeltje er toch niets van begrijpt. Zoo, dat helpt je er boven op. Nu nog even:

De kabels los, de zeilen op,
dat gaat er op een varen.

En dan ben je weer de oude. Dag beste vriend.

J. M. M.

REISINDRUKKEN

MIJN VRIEND.

Een half uur heb ik volkomen verdwaasd naar hem zitten kijken.

Hij zit aan mijn bureau en werkt. Zijn gekromde rug naar mij toegewend. Ik heb mijn beenen op de tafel gelegd en rook langzaam, terwijl ik naar hem kijk.

Typisch om een mensch te observeeren. Hij heeft in zijn hoofd een witte brei, net als ik, daar denkt hij mee. Het is net of hij een onzichtbare bol om zich heen heeft, een bol waarmee ik met een bijl slaan kan, zonder iets te treffen. Ik kan hem alleen treffen, als ik ook denk. Dan komt er ook één om mij heen. Die botsen dan tegen elkaar. Je hoort de woorden.

Ik heb lang naar hem zitten kijken. Hij leeft net als een plant. Trouwens bijna alle menschen zijn planten, die gedijen, waar zij gezaaid zijn. Gedijen. Mijn vriend gedijt.

Over eenige jaren is hij ingenieur en dan gaat hij trouwen. Hij wordt altijd boos, als ik dat tegen hem zeg. Hij wil vrij zijn. Wat is er toch veel wonderlijks in de wereld. Het wonder Gods noemt men dat. Ik zou wel eens willen weten, of strijd niet het allerbelangrijkste begrip is, wat ooit bestaan heeft. Toch strijd ik mee. Allemaal strijden. Binnen de wetten, waar ook om gestreden is.

Ik strijd ook tegen mijn vriend. Juist tegen mijn vriend. Ik geef mijn vrienden nooit gelijk. En vooral deze niet. Hij zou direkt vinden, dat hij gelijk had, als ik het hem gaf. Hij vindt het prettig, als men hem gelijk geeft. Net als U en ik.

Mijn vriend trekt aan zijn haren. Hij weet het zelf niet.

't Kan hem ook niet schelen. Als hij denkt, dan moet hij aan zijn haar trekken. Ik heb mij er al vaak over geërgerd.

In de kamer hangt een rustige stilte. Buiten op straat wandelen eenige burgers.

Mijn gedachten zijn als bijen, die van bloem tot bloem gaan. 't Liefst zit ik ook buiten in de dennebosschen, 's ochtends, als de zon opkomt en de dauw in glinsterende stralen schittert. Dan steek ik een grassprietje in mijn mond en geniet van de frissche morgen.

Ik vergeet Delft, waar alleen huizen zijn en moddergrachten, waar ik het land heb aan iedereen, die ik tegenkom, waar ieder vies is, waar plezier een zenuwexaltatie is. Waar de zenuwachtigsten het meeste plezier hebben.

Mijn vriend werkt onverstoord door.

H.

HET KIND.

Er leefde een kind, dat een lichaam had net als alle andere menschen. Dit kind zag veel dingen om zich heen, waarover het bedroefd werd. Het zag, dat er oorlogen waren, en dat tegelijkertijd de priesters de soldaten opwekten, zooveel mogelijk vijanden dood te steken, het hoorde hoe men altijd zei, dat de menschen elkaar belogen en bedrogen, en dat deze zelfde „men” het zelf ook deed, het merkte, dat vele menschen lachten omdat zij zichzelf buitengewoon slim vonden, of omdat zij leedvermaak hadden en dat zij ook vaak weenden om de liefdeloosheid hunner medemenschen. Hij hoorde hoe Christenen vloeken konden, of op Pharizeeërs leken, terwijl zij tegelijkertijd op de anderen afgaven. Hij dacht toen over Christus zelf, en vond hem eigenlijk een „Don Quichotte”, die zich bewonderde om zijn wijsheid, want hij dacht: „Als je denkt dat je Gods zoon bent, dan ben je nog erger dan de grootste opschepper, die ik ken.” Maar dat durfde hij tegen niemand zeggen, want iedereen zou hem dan wel een opschepper vinden, als hij zoo iets over Christus zou zeggen. En toen eens een heel sterk vriendje hem plaagde en hij niet wilde vechten, omdat hij niet wist waarom hij het zou doen, en de andere jongetjes toen schreeuwden: „Je durft niet,” en weglieden, toen raakte hij in de war. Hij ging dus altijd met de flinkste jongens om, om van dichtbij te zien, hoe 't

kwam, dat zij wel durfden en hij niet. Hij lette op alles, tot op de minste kleinigheden. En als een van deze jongens bekende, dat hij dit of dat niet durfde, vond hij dat erg dapper, dat hij 't durfde zeggen, en aan de andere kant laf, net als hij, dat hij 't toch maar niet gewaagd had te doen. Hij nam zich toen voor liever te durven, dan te zeggen niet te durven. En zoo leefde hij in een voortdurende angst over wat hij de volgende minuut zou moeten doen. En zoo erg was zijn angst, dat hij zichzelf hoe langer hoe laffer begon te vinden, tot op het laatst hem de moed heelemaal in de schoenen was gezonken, en hij aan niets meer meedeed.

Hij groeide en 't werd niet beter. Hij praatte toen veel met een vriendje, over allerlei dingen. En altijd kwelde hem een heimelijke angst, dat het heelemaal niet zeker was, wat hij beweerde, of wat 't vriendje zei, maar ook dit wist hij niet zeker. Dus ging hij door met zijn vriendje over de moeilijkste onderwerpen te redetwisten. Hij merkte nooit, dat de manier waarop hij dacht erg grappig was voor iedereen. Hij tobde. En toen zijn 14de jaar was aangebroken en hij zijn vriendje over meisjes hoorde spreken, was hij heelemaal de kluts kwijt. Hij durfde bijna niemand een hand meer te geven, uit angst dat het zinnelijkheid was. En dat vond iedereen toch slecht. Hij wist 't niet meer. En niemand begreep hem.

Maar later kwam hij iemand tegen, die tegen hem zei: „Niets? Er bestaat ook niets. Kom jij maar hier, hoor, dan zal ik je eens wat laten zien.”

En zoo maakte het ventje allemaal gevoelsdingen mee. Hij dacht nog wel eens maar dan liep hij naar zijn vriend, raakte weer in de war, vertelde hem dan alles. Zijn vriend vond 't fijn, zoo'n volgelingetje te hebben. Maar dat liet hij niet merken, want hij wist dat 't dan afgeloopen was. Toen zijn vriend echter merkte, dat zijn schildknaapje fouten in hem begon te zien, werd hij erg boos en begon hem op alle mogelijke manieren te sarren, door net te doen, of hij driemaal zooveel nagedacht had als 't ventje. Maar dat was niet zoo. Hij wist werkelijk niets en vond het niet noodig iets te weten, of te doen, want hij vond dat nonsens. 't Ventje maakte toen een heel nare tijd door, waarin hij eindelijk begon te begrijpen, dat hij altijd een groote stommerik was geweest.

Dit proces duurde wel 5 maanden. Maar nu weet hij, wat hij aan zijn vriendjes heeft, tenminste als hij nadenkt. Als hij nog wel eens aan zijn kindertijd terugdenkt, dan ziet hij zichzelf, alsof hij een ander was.

Het behoeft dan ook geen verwondering te wekken, dat hij later, toen hij zijn examen voor notaris gedaan had, met een rijk, lief vrouwtje trouwde en zich in de buurt van Gouda vestigde.

Zijn gezicht had het voorkomen van een scherp menschenkenner gekregen: Twee bruine, eenigszins starende, groote oogen, en een fijne spottende mond. Hij sprak weinig, las veel en wandelde dikwijls in het park om zijn huis.

Zijn studeerkamer, waar honderden boeken stonden opgestast in de kasten, ademde die vredige rust uit, die men bij hem verwachten kon.

Op een avond, toen hij zich voor zijn bureau gezet had en de zaken, die hij dien dag behandeld had, nog eens nakeek, kwam het dienstmeisje met een vuurroode kleur binnen, liep eenige passen tot zij vlak bij hem was en fluisterde heesch: „Mijnheer, er staat een gek buiten. Hij zei zulke enge dingen. Hij zou het huis in brand steken, als ik U niet wilde roepen.”

„Halloo.”

De notaris sprong overeind en zag zijn oude vriend.

„Hé, ben jij het?”

Het dienstmeisje, zichtbaar verwonderd, ging mopperend heen.

Zij praatten het honderd uit.

Zijn vriend vertelde hem enthousiast, hoe hij van kwaad tot erger vervallen was, en nu als vuilnisman zijn brood verdiende.

„Zoo'n verrekt eenig vak! Als je 't niet kent, dan lijkt het een hondebantje. Ik zelf dacht het eigenlijk ook. Maar je verandert zoo in je leven. Ik ben blij als ik mijn geld verdien. En 't is gezond, je bent de halve dag buiten. En 't zijn gezellige kerels. En de paarden. De paardjes. Lieve paardjes. Dag lief paardje. Paardje-paardje. Paardje . . .

Hij wuifde met zijn handen, in gedachten verzonken.

De notaris lachte: „Zeker, verrekt mieters, die kerels te zien werken. Stevige gespierden! Eén-twée-hoèp! Pats! rrrfloep rrrrr. Ja! . . . Hoep . . . Stap . . . stap . . . stap . . . pang. Hort!! . . . ting ting . . . Hu! . . . !!”

„Ja, Ik moet me altijd kapotlachen! O, die lieve paardjes. Paardjes!! Een paard is het liefste dier dat ik ken. Ja, ja, ik weet het Hmm, verrek. Nu, ik ga. Zeg, ik wilde nog zeggen . . .

Nu ik ga.

Gaat het goed met je?

Saluut.”

De notaris fronste zijn wenkbrauwen, lachte hartelijk en deed een paar lekkere sigaren in de vuilnisemmer.

H.

**Sigarenmagazijn
't Prinsenhof**
Oude Delft 105
TELEFOON No. 585

GERENOMMEERDE
SIGAREN EN
SIGARETTEN
- MERKEN -
GEIMPORTEERDE
SIGARETTEN
Het Adres
voor import sigaren
Henry Clay - Bock

1ste Rotterdamsche
Maatschappij van verzekering tegen ongevallen

**Ongevallen-,
Automobiel- en
Motorrijwiel-
Verzekering.**

GEVESTIGD TE ROTTERDAM
Boompjes 8c - Tel. 01237, 01238, 01239

Hofleverancier

N.V. Stoomblekerij en
Chemische Wasscherij
„Ozon”, Voorburg
Telegram-Adres: Ozon-Voorburg
Telefoon Int. 19-20

Wasscherij van alle
soorten Goederen.

SPECIALE AFDEELING
Fijngoed - Strijkerij

Volledig tarief op aanvraag
verkrijgbaar.

FORMA NATURA

SCHOENEN op wetenschappelijken
grondslag vervaardigd door de voet-
kundige A. Bloemendal

Verkrijgbaar bij:

TH. H. KLOOSTERMAN
HIPPOLYTUSBUURT 26 — DELFT

Binnenkort zijn ook de nieuwe modellen verkrijgbaar
Het nieuwe modellenboekje is gratis te verkrijgen

P. M. TAMSON

NIEUWSTRAAT 6^A-7-9
DEN HAAG TELEF. 112533

RICHTERPASSERDOOZEN

**NATUUR- EN SCHEIK.
INSTRUMENTEN**

Naamlooze Vennootschap
W. D. MEINEMA

Zoo juist verscheen:
de tweede, geheel
omgewerkte en ver-
meerderde druk van
Nieuwe Methoden
voor Elementair-
analyse

Prof. H. TER MEULEN
en
Dr. J. HESLINGA

72 bladz., met 9 photo's
en 25 teekeningen.
Prijs ingenaaid f 2.40

Practisch werken!!

Voor werkkleding naar
Fa. SCHREUDER

OVERALL'S
met patentsluiting
Atelier voor alle
voorkomende maat-
werk op dit gebied

Firma J. J. SCHREUDER
BRAB. TURFMARKT 25-27-29-31 - TEL. 876

WOLLEN
OVERBLOUSES
BEDJAKJES
KOUSEN
HANDSCHOENEN
SHAWLS
KRAGEN
CEINTUURS

M. A. VAN ESSEN
V/H. A. KOOLHOVEN
OUDE DELFT 149 - TEL. 486

N.V. v. HOUWENINGE & IJSSELSTIJN

BLOEMENMAGAZIJN
HOFLEVERANCIERS

L. HOUTSTRAAT 17 DEN HAAG

Correspondenten in alle Staten van
Europa en Amerika

Tel. 111974* - Tel.-Adres CALLA-HAAG - Giro No. 18828

Spekslagerij

Oude Kerkstraat 9
Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN

OPGERICHT 1863

1e KLAS ZAAK HIER
TER STEDE.

Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.